

Vatra Dornei
— poveste de iarnă
și vânători
de munte

pagina 4

„Golden Lions”
— primele misiuni
în Afganistan

pagina 8

ORIZONT MILITAR

Editor: Divizia 4 Infanterie „Gemina”

Fondat la 12 februarie 1948 • Serie nouă * Nr. 135 (1912) * 16—29 ianuarie 2013 * 8 pagini — 0,7 lei • www.clujarm.ro

CEREMONIAL

„Yellow Scorpions” pleacă în Afganistan

Marți, 8 ianuarie 2013, în Piața Victoriei din Timișoara, a avut loc ceremonia prilejuită de plecarea în teatrul de operații Afganistan a Batalionului 2 Manevră „Yellow Scorpions”. La festivitate au participat: ministrul apărării naționale, Mircea Dușa, șeful SMG, generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă, directorul SMG, generalul-maior dr. Avram Cătănici, șeful SMFT, generalul-locotenent dr. Sorin Ioan, comandantul D. 4 I. „Gemina”, generalul de brigadă dr. Dumitru Scarlat, comandantul Bg. 18 I. „Banat”, generalul de brigadă Gheorghe Simina, reprezentanți ai Ambasadăi SUA, ai autorităților locale, familiile militarilor participanți la misiune, cadre militare active și în rezervă, alți invitați.

Timp de șase luni, militarii Batalionului 2 Manevră „Yellow Scorpions” vor participa la misiuni specifice în teatrul de operații din Afganistan, cu scopul de a asigura climatul de securitate oportun creării condițiilor necesare pentru preluarea responsabilităților în aria de operații de către forțele de securitate afgane și reprezentanții guvernului afgan.

„Este un moment emoționant, înălțător, astăzi la Timișoara, acum când bravi bărbați pleacă în cel mai periculos loc de pe lume, în Afganistan, pentru a-și face datoria față de țară, a îndeplini misiunile pe care România le are în cadrul organismelor internaționale. Acești bravi bărbați ai nației române vor reprezenta cu cinste România. Nu este ușor să fii soldat în Afganistan, să te prezinți în fața pericolului, sunt convins că veți face tot ce este necesar să îndepliniți misiunea ordonată”, le-a transmis, în încheierea discursului său, ministrul apărării naționale, împreună cu ordinul: „Să vă întoarceți sănătoși acasă!”.

„Suntem perfect conștienți de

provocările care ne așteaptă, știm ce avem de făcut, suntem o echipă. Experiența militarilor din Batalionul 2 Manevră care au participat la misiuni în tea-

trele de operații din Irak, Kosovo, Afganistan, a adus un plus considerabil pe timpul pregătirii și sunt convins că își va demonstra efectele în misiunea ce urmează să o executăm”, a declarat în discursul său locotenent-colonelul Cristian-Daniel Dan, comandantul Batalionului 2 Manevră „Yellow Scorpions”.

Maior Sorin HOMEAG

Domnul Mircea Dușa, noul ministru al apărării naționale

Începând cu data de 22 decembrie 2012, domnul Mircea Dușa este noul ministru al apărării naționale.

S-a născut în data de 1 aprilie 1955, în localitatea Toplița, județul Harghita. A absolvit Academia de Științe Economice din București, în anul 1988 • studii

de specializare postuniversitare — „Managementul Instituțiilor Europene”, Institutul Național de Administrație, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, în anul 2004, și deține un masterat în „Managementul Instituțiilor Europene”, în cadrul aceleiași universități din Sibiu.

Mircea Dușa are o experiență administrativă bogată, îndeplinind următoarele funcții: șef serviciu administrativ și apărare locală antiaeriană (1976—1986); vicepreședinte în Consiliul popular al orașului Toplița (1986—1990); viceprimar, apoi primar al orașului Toplița (1990—2000); prefect al județului Harghita (2001—2004); deputat în Parlamentul României (2004—2012); ministru pentru relația cu parlamentul (mai-august 2012) și ministru al administrației și internelor (august-decembrie 2012). În perioada februarie-septembrie 2010 a îndeplinit funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților.

Este cunoscător al limbilor franceză și maghiară, este căsătorit și are doi copii.

ORIZONT ÎN ACEST NUMĂR

Actualitatea militară internațională — Moartea unui general

pagina 7

Tradiții, evocări

Cuza și modernizarea armatei

pagina 5

A început un nou an de instrucție

Luni, 7 ianuarie, în toate unitățile și marile unități din Divizia 4 Infanterie „Gemina” a început anul de instrucție. Ca și în anii trecuți, realizarea și menținerea nivelului de instruire a forțelor puse la dispoziția NATO și UE, precum și dezvoltarea capacității de reacție imediată a structurilor în situații de criză și război constituie obiective prioritare.

La manifestările prilejuite de începerea anului de instrucție, la Comandamentul Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, comandantul diviziei, generalul de brigadă dr. Dumitru Scarlat, a adus mulțumiri tuturor militarilor din subordine pentru activitatea desfășurată în anul 2012, și a prezentat obiectivele stabilite pentru anul 2013. Dintre a-

armatele statelor membre NATO și parteneri. Conform previziunilor, și în anul 2013 ne vom confrunta cu aceleași constrângeri ca și în anul precedent, de aceea se impune o disciplină riguroasă și grijă față de patrimoniul unităților.

Conform corespondenților, în cadrul unităților și marilor uni-

cestea amintim: asigurarea capacității de reacție imediată și a sprijinului autorităților în situații de urgență, ridicarea capacității operaționale, executarea misiunilor în cadrul serviciului de luptă, de permanență, pază și intervenție, continuarea activităților din cadrul cooperării regionale, exercițiile de instruire în comun cu militarii din

tăți din D. 4 I., la activitățile desfășurate cu ocazia începerii noului an de instrucție, obiectivele de instruire pun accent pe îmbunătățirea managementului resurselor, concomitent cu menținerea unui nivel ridicat de instruire și de operativitate a tehnicii.

Sergent-major
Ovidiu SFIRIAC

CALENDAR SPORTIV 2013

- Competiții aplicativ-militare și sportive de iarnă
 - Etapa pe D. 4 I. — Vatra Dornei (Prundu Bărgăului) — 4—8.02.2013
 - Finala pe MApN — Predeal — 25.02—2.03.2013
- Campionatul militar de judo
 - Etapa pe D. 4 I. — Cluj-Napoca — 4—8.03.2013
 - Finala pe MApN — Pitești — 26—29.03.2013
- Campionatul de pentatlon militar
 - Etapa pe D. 4 I. — Baia Mare (Șimleu Silvaniei) — 15—19.04.2013
 - Finala pe MApN — Sibiu (Constanța) — 26—31.05.2013
- Competiții aplicativ-militare și sportive de vară
 - Etapa pe D. 4 I. — Dej — 3—7.06.2013
 - Finala pe MApN — Constanța — 8—14.07.2013
- Campionatul militar de tenis de câmp
 - Etapa pe D. 4 I. — Brad — 12—16.08.2013
 - Finala pe MApN — Râmnicu Vâlcea — 26.08—3.09.2013
- Campionatul militar de orientare
 - Etapa pe D. 4 I. — Zalău (Baia Mare) — 16—19.09.2013
 - Finala pe MApN — Alba-Iulia (Plopeni) — 14—19.10.2013
- Campionatul militar de taekwondo
 - Etapa pe D. 4 I. — Cluj-Napoca — 7—11.10.2013
 - Finala pe MApN — București — 1—4.11.2013
- Campionatul militar de patrulare
 - Etapa finală pe SMFT — Dej — octombrie 2013

DECESE

† Colegii din redacția și tipografia ziarului „Orizont militar” sunt alături de plutonierul-major Dorel Badiu și își exprimă profundul regret și compasiunea, în aceste momente grele pricinuite de trecerea în eternitate a tatălui său.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

† Cu profund regret, colegii din U.M. 01518 Prundu Bărgăului își exprimă compasiunea și sunt alături de familie, în aceste clipe de mare tristețe pricinuite de trecerea la cele veșnice a celui care a fost tată și soț, maistrul militar cls. a IV-a CRISTIAN DRAGAN. Sincere condoleanțe familiei îndoliate.

Cartușe © Cartușe © Cartușe

„Noi, cei din linia întâi”

Colonel Ovidiu PURDEA-SOMEȘ

Am observat, în acest început de an, că în România e greu și să mori. N-ar fi exclus ca, în curând, românii să descopere înmormântarea în picioare sau, mai știu eu, cu scaunul de la birou. Să fim serioși, totuși!

Puțini ne-am fi putut închipui ce show mediatic avea să devină înmormântarea lui Sergiu Nicolaescu. Cred că nici însuși marele regizor. Huiduieli, proteste, pancarte, scenarii de procese la tribunal. Ici-colo câte un grup de nemulțumiți, care mai mult așteptau pomană decât să-i aprindă o lumânare. Dacă ai iubit și respectat un om, în viață, atunci fă același lucru și la plecarea spre stele.

M-a bucurat, totuși, atitudinea decentă, pioasă a colegilor de breaslă, a intelectualității, în general. I-au respectat ultimele dorințe din viața pământească. S-au rugat pentru el în tăcere, iar cuvintele rostite au fost puține. Momentul lor lângă sicriu mi-a generat respect, compasiune și admirație.

L-am prețuit pe Sergiu Nicolaescu încă din copilărie. Întâmplarea a făcut să-l și cunosc. Mai mult, în 1985, pe vremea când eram elev de școală militară, alături de alte sute de colegi, am fost figurant în „Noi, cei din linia întâi”. Premiera filmului a avut loc concomitent, la București și Sibiu, iar pentru noi, elevii, a fost evenimentul anului.

În 1989, la Revoluție, apariția lui pe ecran la TVR 1 a însemnat o mare ușurare. Era semnul că revoluția își zămislește zorii de libertate. Pe Sergiu Nicolaescu l-ar fi urmat, până la... Berlin, și civilii, și militarii. Așa mi-a rămas în linia întâi a sufletului. Și așa va rămâne pentru eternitate.

Daruri pentru copii, de Sărbători

Miercuri, 19 decembrie 2012, Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir”, cunoscută și sub denumirea de Mănăstirea „Dumbrava”, amplasată la granița dintre județele Alba și Cluj, a primit vizita unui grup de militari din cadrul Comandamentului Diviziei 4 Infanterie „Gemina”.

Pentru cel de-al doilea an consecutiv, militarii clujeni au continuat inițiativa demarată în anul 2011, cu privire la oferirea de cadouri în preajma sărbătorilor de iarnă unor persoane aflate

Mănăstirea, cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir”, are piatra de temelie pusă la 26 octombrie 1996, de Înalt Preasfințitul Andrei Andreicuț, pe vremea aceea Arhiepiscop de Alba-Iulia, la inițiativa inimosului arhimandrit Vasile, care fusese preot paroh în satul Dumbrava. Mănăstirea a fost ridicată pe pășunea satului, donată de dumbrăveni, pe locul unde, la 1703, în vremea uniunii, a fost martirizat preotul ortodox Ioan, ars de viu într-o căpiță de fân.

cu adevărat în nevoie. Aceste daruri au constat în alimente, haine, jucării, dulciuri, pe care militarii le-au oferit celor 85 de copii, respectiv bătrânilor din centrul social care funcționează în cadrul mănăstirii, toate produsele fiind achiziționate prin contribuția voluntară a personalului Comandamentului D. 4 I. „Gemina”.

Așadar, și de această dată, inimoșii militari din Cluj-Napoca au reușit să aducă zămbete pe chipuri și căldură în suflete acestor copii din cadrul centrului social al mănăstirii „Dumbrava”, făcându-le sărbătorile de iarnă mai calde și mai pline de bucurie, cu promisiunea de a reveni și cu alte ocazii.

Sergent-major
Ovidiu SFIRIAC

— Domnule locotenent-colonel, unitatea dvs. este foarte tânără, are doar 3 ani. Care ar fi bilanțul lucrurilor bune care vi s-au întâmplat, dar și al celor pe care ați vrea să le uitați cât mai repede?

— Am citit în paginile acestei publicații interviurile colegilor mei, comandanții unităților din Brigada 18 Infanterie, înființate în anul 2010, cu sentimentul de „deja vu”. Și înființarea batalionului nostru a parcurs aceleași etape, poate ușor nuanțate de specificul unității, una de sprijin logistic, dar și de dislocarea acesteia într-un oraș care, chiar dacă are tradiție militară, are un potențial economic limitat. Astăzi, după aproape trei ani de la înființare, nu mai suntem o structură chiar așa de tânără, putem chiar afirma, cu argumente, faptul că avem deja o anumită experiență față de momentul zero al existenței noastre. A fost o perioadă marcată de numeroase sacrificii, suprapusă peste dorința și necesitatea de a face structura funcțională, cu personal puțin, nedepins cu acest gen de activități și resurse materiale și financiare insuficiente. Ne amintim, cu „plăcere” dureroasă de-a dreptul, de perioada de început în care am pierdut șirul zilelor și al nopților încercând să le facem „pe toate”, perioadă de strădanii și perseverență, dar și de naivități și eșecuri.

Una peste alta, Batalionul 185 Sprijin Logistic se prezintă astăzi ca o structură funcțională, capabilă să îndeplinească o gamă variată de misiuni, cu un nivel de încadrare bun, cu un colectiv tânăr, aproape încheșat, cu identitate și chiar istorie proprie. Bilanțul lucrurilor pozitive nu poate exclude revitalizarea unei garnizoane cu tradiție în istoria armatei române, prin nemuritorii „Eroi de la Păuliș”, dar și prin școala de ofițeri în rezervă, interacțiunea pozitivă cu societatea civilă căreia i s-a reafirmat rolul și importanța armatei, câștigarea respectului celorlalte unități militare și a șefilor ierarhici.

Privind la lucrurile mai puțin bune, pe care nu vreau să le amintesc aici, nu cred că este o soluție să le uităm, ci să le transformăm în alt tip de experiențe din care să învățăm ceva util. Nici măcar nu sunt așa numeroase, iar de cele mai multe ori rezultatele finale au meritat eforturile de la început, așa că și acestea pot fi adăugate la bilanțul pozitiv.

— Care considerați că sunt particularitățile actului de comandă într-o unitate de tipul celei comandate de dvs., una de sprijin logistic?

— Activitățile dintr-o unitate de sprijin logistic sunt, în mare parte, aceleași care se desfășoară în oricare alt tip de unitate de nivel batalion din Forțele Terestre, diferă doar modul în care este organizată și se execută instrucția forțelor. Prin natura armeei și implicit a misiunilor pe care le avem de îndeplinit, un batalion de sprijin logistic este independent în mare măsură de tehnica din dotare, dar și de personalul care o deservește. Ca urmare, ne concentrăm atenția pe instruirea prin practicare, e modul cel mai la îndemână de

a instrui personalul în condițiile existenței unei baze materiale în curs de constituire.

— Cât este satisfacție și cât frustrare în activitatea pe care o desfășurați? Vă mai animă entuziasmul specific marilor începuturi?

— Diferența dintre satisfacție și frustrare este uneori atât de mică încât se pot anula reciproc. Să vă dau un exemplu: e o mare satisfacție să menții tehnica în stare de operativitate, dar devine frustrant să lucrezi cu unelte și instalații insuficiente și neperformante. Căteorică că nu frustrarea este ceea ce ne animă activitatea. Cât

roase componente și, pornind de la această realitate, e iluzorie ideea că poate exista un om care să le știe pe toate. Pe de altă parte, nu ne mai permitem să avem oameni specializați într-un singur domeniu așa cum era odinioară. Tocmai de aceea mi-e greu să creionez un profil profesional ideal. Un adevărat specialist în logistică se formează și asta poate dura o perioadă destul de mare de timp. Părea mea este că acest specialist trebuie să aibă numeroase cunoștințe în cât mai multe domenii, dar și o experiență practică consistentă. Atât cunoștințele cât și experiența trebuie să

Locotenent-colonelul Daniel Novac, comandantul B. 185 Sprijin Logistic „Mureș”:

„Performanțele în domeniul nostru

nu sunt greu de atins, dar totuși sunt condiționate de alocarea resurselor”

S-a născut la 14 mai 1968 în localitatea Iernut, județul Mureș.

Studii: ● Școala Militară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, arma Servicii, specialitatea Intendență (1986—1989) ● Academia de Inalte Studii Militare, facultatea Interarme, specialitatea Conducere logistică (1998—2000) ● Curs postacademic de perfecționare în conducere logistică (2012).

Funcții: ● Ofițer cu asigurarea materialelor de intendență la B. 5 Rd.Lc. (1989—1992) ● șef birou alimente în Bg. 41 Rd.Lc. (1992—1998) ● șeful logisticii în C. 8 Rd.Lc. (2000—2002) ● șef birou planificare logistică în D. 2 Aer. (2002—2003) ● șef de stat-major la Dp. 281 Mat. Intd. (2003—2004) ● șef birou resurse materiale în Bz. 71 Aer. (2004—2009). Din 1 ianuarie 2010 este comandantul B. 185 Spr. Log. „Mureș” din Lipova.

Decorații: Emblema „Onoarea Armatei României” (2011).

despre entuziasm, cred că s-a mai estompat puțin, îmi amintesc cu plăcere perioada de început, când toată lumea făcea de toate, era generoasă în efort.

— Am intrat, iată, în al patrulea an caracterizat de o apăsătoare austeritate. Ați găsit soluții pentru a depăși momentele grele și pentru a evita rateurile în îndeplinirea misiunii batalionului?

— Despre austeritate vorbește mult mai bine un om care trăiește modest... Momente grele, cauzate de lipsuri de tot felul, am tot avut de la înființare și până în prezent, chiar pot spune că nu știu cum este să fie altfel. După dictionul „la vremuri de criză, soluții de criză”, ne-am adaptat multe din activități la vremurile pe care le trăim. Performanțele în domeniul nostru nu sunt greu de atins, dar totuși sunt condiționate de alocarea resurselor.

— Cum ați creiona un profil profesional ideal al specialistului în sprijin logistic?

— Un distins profesor pe care l-am avut în școala militară ne spunea că, mai important decât să memorezi este să știi unde să cauți. Logistica are nume-

se plieze pe calități deosebite de unde nu trebuie să lipsească competența, onestitatea, responsabilitatea. Dacă are și calități de lider e cu atât mai bine.

— De regulă, comandanții sunt mândri de subordonații lor. Cum îi motivați să dea ce au mai bun și cât sunteți de mulțumit de ei? Au ei astăzi experiența necesară?

— Îi motivez cu răbdare și tact. Eu, personal, am învățat în această perioadă că prima reacție nu este întotdeauna cea mai bună. Împreună cu colaboratorii mei am făcut „efortul” de a renunța să ne mai pripim. Analizăm fiecare situație în parte și abia apoi am sau avem o atitudine sau o reacție. Misiunile executate recent, în poligonul Centrului de Instruire pentru luptă a Forțelor Terestre din Cincu, mi-au oferit prilejul de a-mi cunoaște mai bine subordonații, de a le oferi suport atunci când au avut nevoie și, de ce nu, de a învăța de la ei atunci când a fost cazul. Momentele tensionate au însemnat în aceeași măsură și un test al stăpânirii de sine, al răbdării și al rezistenței fizice, dar și o experiență interesantă atât pe plan

profesional, cât și în viață. Experiența înseamnă să transformi lucrurile complicate în lucruri simple și lucrurile simple în amintiri plăcute...

— Dacă ar fi să faceți un clasmament, de altfel neorît, al problemelor cu care se confruntă subordonații dvs., de orice natură, cu ce ați începe?

— Sunt mulți care au trecut de prima tinerețe și nu au încă o locuință, iar cei tineri amana întemeierea unei familii din această cauză. Aproximativ 80% din personalul unității primește indemnizația pentru chirie. În urma cu aproape trei ani am cedat Consiliului Local Lipova 100 de hectare de teren din poligonul unității în schimbul a 100 locuințe. Pe acest teren trebuia extinsă stațiunea Lipova Băi. Totul a rămas însă la stadiul de proiect. Din păcate nu avem cum să intervenim, poate doar să ne luăm terenul înapoi.

— Cum stați la capitolul dotare tehnică?

— Cu forțe proprii și cu eforturi mari am reușit să revitalizăm o parte din tehnica ce ne-a fost distribuită, dar aceasta este insuficientă. Am constituit echipe de lucru care străbat țara în lung și-n lat pentru a identifica tehnica ce ar putea să ne fie utilă pentru îndeplinirea misiunilor, din unități în curs de restructurare sau care dețin eventuale excedente, dar rezultatele se lasă încă așteptate. Dar nu ne-am pierdut speranța...

— Cum este viața într-o garnizoană mică precum Lipova? Vi s-au împlinit speranțele de care vorbeam în urmă cu exact doi ani, în paginile ziarului nostru?

— Lipova nu este o garnizoană atractivă, mai ales pentru tineri. Dar, având în vedere faptul că cea mai mare parte a personalului unității provine din localități limitrofe, nu au fost probleme legate de adaptare. Încă mai așteptăm construirea primului supermarket în oraș și „aparitia” gazului metan. Până atunci ne vom încălzi tot cu lemne, e și mai romantic (dar și cu mai mult fum...).

— Proiecte de viitor?

— O bună parte din personalul unității noastre a trăit din plin efectele restructurării armatei, participând în mod direct la desființarea unor unități militare. Personal „am contribuit” la desființarea a șase structuri militare de la batalion la divizie și, de fiecare dată, am privit acest lucru ca pe o pierdere a ceva drag. Tocmai de aceea, înființarea B. 185 Spr. Log. a constituit pentru mulți dintre noi, reveniți „acasă”, o motivație suficient de bună pentru a defini starea de fapt atât de pozitivă de la început.

Oamenii pe care-i conduc sunt alături de mine. Am reușit să formăm un colectiv unit, devotat unității. Văd la ei dorința de a schimba, de a îmbunătăți, de a înfrumuseța. Misiunea de bază a batalionului este aceea de a asigura sprijinul logistic Brigăzii 18 Infanterie, așadar toate proiectele de viitor ale unității sunt subsumate acestui obiectiv.

Cu oamenii de azi și cu o alocare oportună a resurselor necesare, reușita nu poate fi decât de domeniul certitudinii.

Locotenent-colonel Adrian BOCHIȘ

Vatra Dornei—poveste de iarnă și vânători de munte

La cumpăna dintre ani, gândurile jurnalistului se îmbracă și ele în sărbătoare. Ultimele însemnări în carnetul de reporter al anului 2012 sunt despre camarazii din Batalionul 17 Vânători de Munte din Vatra Dornei. Am fost, preț de câteva zile, printre ei, căutând să le surprind trăirile, cu bucurii și neîmpliniri, cu amintiri din anul ce a trecut și cu speranțele pentru 2013.

Evenimentul care a marcat viața recentă a unității a fost plecarea unei subunități, comandată de maiorul Cristian Arsene, în teatrul de operații din Afganistan, în compunerea Batalionului 1 Manevră. La ceremonialul de plecare, desfășurat la Arad, în data de 22 noiembrie 2012, a fost prezent și comandantul unității, locotenent-colonelul Adrian Tănjeală. „Au fost momente emoționante, dar cu un sentiment de încredere și speranță, pentru că în lunile de pregătire premergătoare misiunii s-a muncit fără

Locotenent-colonelul
Adrian Tănjeală,
comandantul unității

menajamente”, mărturisește comandantul. De altfel, și programul de instrucție a fost redimensionat, fiind vizate temele specifice teatrului de operații, în paralel cu executarea serviciului de pază sau a problemelor administrative.

Și totuși, cu o așa agendă generoasă de activități, a fost timp și loc și pentru concursurile aplicativ-militare de iarnă, pe care batalionul le-a găzduit, de la etapa pe brigadă până la cea pe minister. Locțiitorul comandantului, locotenent-colonelul Vasile Andrei, îmi face primele evidențieri. Unitatea și-a reconfirmat blazonul și a obținut locul întâi la Alpinada vânătorilor de munte, iar plutonierul-major Nicolae Olar, plutonierul Vasile Samson și caporalul Marian Ciprian și-au surclasat competitorii. Mai mult, caporalul Andrea Hepcal, selecționată în lotul Federației Române de Orientare, face ca numele unității să fie rostit cu admirație la mari distanțe de cârmă.

Destăinuirile oamenilor

Oficial, ne merge bine. Am căutat însă să aflăm trăirile oamenilor, dincolo de ceea ce ar fi vrut ei să spună jurnalistului și care să dea bine la ziar. În locotenent-colonelul Florin Bărbuș, șeful de stat-major al batalionului, am găsit un interlocutor cu o mare disponibilitate la dialog. Subiectele au apărut, rând pe rând. Așa am aflat că

unitatea nu a înregistrat evenimente deosebite, deși mulți angajați fac naveta zilnic, că nu au fost înregistrate întârzieri sau absențe nemotivate de la program și că personalul unității face eforturi mari pentru a suplini lipsa resurselor de tot felul.

Șeful sectorului „suflete” (personal) e maiorul Ovidiu Irod. Desigur, misiunea din Afganistan e subiect prioritar. Într-o proporție covârșitoare, militarii plecați în teatru sunt la prima misiune externă. Opțiunea plecării a avut două motive: rezolvarea unor probleme financiare și acumularea de experiență. Am sesizat și „nuanța”, nu câștiguri, ci rezolvarea unor probleme. Unitatea are o încadrare bună, iar gradații profesioniști înțeleg că viața aspră din armată cere sacrificiu și vocație. Apoi, problemele sectorului „suflete”, ale celor cu grade mici, devin neîncăpătoare în filele agendei de reporter: solda mică, iar oamenii se gândesc la ce pensie vor avea; chiriile la preț de stațiune; unele soții nu lucrează și pleacă militarii în concedii pentru îngrijirea copilului...

Doamna Maria Dragomir a implinit 20 de ani de când lucrează în unitate. Un regret în acești ani? Că nu mai sunt soldații de altădată!... Se emoționează. Apoi își aduce aminte cum, alături de unul dintre comandanți, colonelul Ioan Gaf-tone, a fost în tabără la Rotunda, cu mașina de scris într-o ladă.

În compartimentul logistic, condus de maiorul Petre Artenie, deși e final de an, activitățile parcă se întesesc. Trecem în revistă prioritățile. Hrănirea în

simte nevoia și a înlocuirii vechilor utilaje PSI, pentru că nu de puține ori militarii batalionului sunt solicitați la intervenții. Cu plutonierul-major Gheorghe Pleșescu, subofițer în cadrul compartimentului, discutăm despre restanțele la echipament. Asigurarea cu ținută de instrucție e deficitară, mai nou și ținuta de oraș devine o problemă când e momentul înlocuirii.

La compartimentul financiar am sentimentul unui deja vu. Arhaicul program COBOL și legislația des schimbătoare dau mari bătăi de cap celor din compartiment. Dna Elena Vasilache, economist, pe lângă discuțiile de specialitate vine și cu o propunere împărtășită de colegi. Să fie repartizați pentru vizita medicală anuală Spitalului Militar din Cluj, unde dotarea și performanțele personalului le depășesc pe cele ale spitalului din Iași.

În laboratorul stomatologic al unității îl întâlnesc pe tehnicianul dentar Ciprian Andronic. Aici parcă timpul s-a oprit în loc. Dotarea pare de acum 30 de ani. Cel care muncește aici e „sufletul”, iar, pe rând, „devine” medic, sanitar, farmacist...

Reporterului nu i-a putut scăpa întâlnirea cu „doctorii” cazarmilor, plutonierul-major Petrică Diaconu și plutonierul Ionel Giosanu. Cazarmarii. Cu bani puțini, anul acesta s-a reușit acoperirea unor depozite, efectuarea de reparații curente și, parțial, a fost modernizată centrala termică. Cu o alocare de 2% din necesar nu poți face minuni.

Instrucția și timpul liber

După ce periplul meu „administrativ” din unitate s-a încheiat, am purces spre oamenii care dau pulsul instrucției,

Vitrina cu trofee a batalionului, locul unde performanțele devin istorie

regim propriu decurge bine, în unitate servindu-se o masă caldă pe zi. Maistrul militar Florin Florea, specialistul bucătăriei, deși tânăr, este apreciat pentru calitatea mesei. Apoi, discuțiile capătă profunzime. Generic vorbind, „veteranul” ARO, produs în anii '70, printr-o minune și prin priceperea șoferilor mai face față cerințelor de azi. Se

spre compania instrucție, comandată de căpitanul Vasile Chirap.

Cele 12 luni ale anului au fost pline. S-au executat zece marșuri, dintre care trei pe schiuri. „Toți militarii companiei schiază”, se destăinuie comandantul acesteia. Chiar e bucurios că în ultimii ani soldații cu gradații profesioniști sunt preocupați de

carieră, de pregătire. Simte o mai mare implicare din partea lor, nu mai vin la serviciu să aibă de unde pleca. I-a nominalizat pe caporalii Ilie Roman, Bogdan Chirică și Mihai Popescu care sunt de toată isprava. „Anul acesta n-am stat două săp-

Iarna, cazarma albă a vânătorului de munte

tămâni legate în unitate. Am avut marșuri, trageri, pregătire pentru misiune. Au fost oameni care au regretat că n-au îndeplinit baremele pentru misiuni. Asta e viața...”, conchide căpitanul Chirap. „Dar un comandant de pluton bun?”, întreb. „Plutonierul Remus Simionescu. Un băiat de nota 20!”, vine răspunsul.

Dna Anica Pasăre își spune „veterana garnizoanei”. Prima zi de muncă a fost 1 august 1983. De atunci, la căminul de garnizoană pe care azi îl gestionează, s-au scris volume de povești de viață. La multe dintre povești a fost părtașă și știe cum merg la grădiniță, la școală și apoi la facultate, copiii militarilor de garnizoană. Mai nou, e prietenă cu Silvia, fetița de doi ani a plutonierului-major Marcel Pușcașu, care în fiecare zi îi spune ce a învățat nou la grădiniță. Căminul de garnizoană i-a fost și casă, și familie. A căutat soluții, s-a implicat fără menajamente, și cu bani puțini, dar cu bună organizare, a răzbit. Cea din urmă realizare, reabilitarea fațadei căminului. O dorință? Reabilitarea totală a acestuia.

Ce fac militarii într-o garnizoană mică, după orele de program, m-am întrebat. Răspunsurile au fost diverse, dar previzibile. Iarna — schi, un spectacol, un festival de datini. Vara — gospodărie, animale, drumeții, activități cu familia. Cinematograf nu este, iar spectacole de teatru sunt de 4—5 ori pe an.

Caporalul Anca Roșca, de serviciu, la punctul de control, îmi sugerează rândurile de final de reportaj. „Acum când îmi știu colegii plecați în misiune, parcă nici unitatea nu mai e așa frumoasă.” Îi zâmbesc domnișoarei caporal și gândul mă duce la precedenta mea documentare în garnizoană, când am scris despre „plăieșele Bucovinei”. De atunci, unele s-au măritat. Anca va fi și ea mireasă anul acesta. Și uite așa, se mai scrie o poveste în Bucovina. Și să nu uit. La ora apariției ziarului, epoletul comandantului s-a mai îmbogățit cu o tresă. E colonel. Felicitări din toată inima!

Colonel
Ovidiu PURDEA-SOMEȘ

TRADIȚII * EVOCĂRI

Cuza și modernizarea armatei

Unificarea armatei, obiectiv de bază al reformei domnitorului Alexandru Ioan Cuza, a pus un accent important pe modernizare. S-a creat o casă de dotație, s-au întocmit regulamente ale comendurilor, s-au constituit companii de disciplină, s-au creat școli militare, s-a înființat „Monitorul oastei”. Aceste măsuri au contribuit la realizarea reformelor militare, dintre care, principală va rămâne, în acest sens, legea de organizare a armatei.

La 14/26 aprilie 1859 s-a decis concentrarea armatelor celor două principate într-o tabără așezată la Florești, unde s-au construit peste 400 de barăci, una fiind ocupată chiar de domnitorul Cuza. Efectivele adunate au însumat aproape 12.000 de ostași din armata permanentă, dorobanți și grăniceri, tabăra având ca obiectiv realizarea coeziunii prin instruire în comun a celor două armate și cuprinzând exerciții de tragere precum și o simulare a unui război, în toamna lui 1859.

Consolidarea forțelor armate necesita un număr suficient de ofițeri bine pregătiți. Astfel că, o preocupare permanentă în perioada de început a realizării statului modern român a constituit-o formarea unor școli militare de ofițeri. După unificarea celor două școli militare de la Iași și de la București, la 5 iulie 1862 existau 70 de elevi, în cinci clase. Două luni mai târziu, la 30 septembrie, începea un nou an de studii, cursurile ținându-se sub direcția maiorului francez Lamy, șeful misiunii militare franceze în România.

După o audiență la Napoleon al III-lea, Vasile Alecsandri obține acordul pentru admiterea

unor ofițeri români în școli militare celebre din Franța, precum: Saint Cyr, Metz, Saumur

și Brest. De o mare importanță a fost și trimiterea unor ofițeri la operațiuni militare internaționale. Astfel, cinci ofițeri au asistat la luptele aflate în desfășurare în Maroc, opt ofițeri au observat operațiunile desfășurate pentru eliberarea sudului Italiei, alții au fost trimiși în Algeria, Mexic sau SUA.

O problemă importantă a Principatelor Unite, căreia trebuia să i se găsească o rezolvare, a fost cea a armamentului. Cuza a înființat întreprinderi de armament, precum „Arsenalul Armatei” din București. O parte din clădirile mănăstirii Mihai Vodă au fost transformate în ateliere pentru confecționarea uniformelor, într-una din casele de la Malmaison a fost amenajat primul arsenal, la care s-a adăugat cel construit în Dealul Spirii, s-a creat depozitul de pulbere de la Cotroceni, fabrica de pulbere de la Târgușor, o mică turnătorie de proiectile adusă din Belgia. Astfel, unificată și modernizată, armata română era pregătită pentru etapele istorice viitoare.

Maistru militar
Radu CIOLOCA

„Dacia Mare” — vis eminescian

Eminescu a avut un vis, tradus chiar în realități palpabile prin proiectul politic și etnic „Dacia Mare”, elaborat la începutul secolului al XIX-lea de către boieri patrioți și reluat de către revoluționarii pașoptiști. Mihai Eminescu, cel mai important dintre promotorii acestui proiect, a înțeles că refacerea unității străvechiului spațiu al Daciei era pentru români o problemă de renaștere națională, și nu o simplă „afacere”, așa cum încercau să o exploateze marile imperii vecine în folos propriu. Atât imperiul habsburgic, cât și cel țarist, au dorit, în anumite contexte geopolitice, formarea unui stat tampon, cu numele Dacia, însă fiecare voia să îl aibă sub tutelă proprie: „Dacia austriacă” urma să încorporeze Ardealul unit cu Principatele, iar „Dacia rusească” urma să încorporeze Valahia, Moldova și Dobrogea.

Numele Dacia a constituit premisa pe fundamentul căreia, începând de la revoluția pașoptistă, a fost gândită refacerea statalității românești în vatra ancestrală a neamului. Acest proiect i-a îngrijorat deopotrivă pe spionii imperiali și pe politicienii autohtoni, fapt pentru care au complotat împotriva acestuia.

Ca nimeni altul până astăzi, Eminescu a bătut Dacia Mare

cu pasul, de la Nistru la Tisa, din Maramureș până la Dunăre și Mare. Pentru el a reprezentat un proiect politic vital, dar și un spațiu al virtuților alese. În coloanele ziarului „Timpul”, Eminescu a tras un semnal de alarmă, arătând că în România, o țară mică, înconjurată de puternici și uneori indispuși vecini, ideea de luare prin forță a Banatului, Bucovinei și Transilvaniei, pentru moment e respinsă

de toți oamenii politici și chiar de patrioți înțelepți. Totuși, s-a simțit dator să argumenteze public că ideea de „Dacia Mare” există în subconștientul colectiv și că avea dreptul să se aștearnă tainică și liniștită în cugetul câtorva nobili visători.

Sergent-major
Ovidiu SFÎRIAC

EMISIUNILE RTV ale D. 4 I. „GEMINA”

1. „JURNAL MILITAR”	— în fiecare sâmbătă, la TVR Cluj, 19.00 — 19.25
2. „JURNAL MILITAR”	— în fiecare sâmbătă, la Radio Cluj, 07.00 — 07.30
3. „UNIȚI SUB TRICOLOR”	— în fiecare sâmbătă, la Radio Timișoara, 19.05 — 20.00

„Gala performerilor”, la Alba-Iulia

A devenit deja o tradiție pentru Consiliul Județean Alba să adune în jurul bradului pe cei mai meritoși elevi și dascăli ai județului, pe toți cei care, prin munca lor, fac cinste învățământului. Astfel, în seara zilei de 16 decembrie, la sala Ball Room din Alba Mall, a avut loc „Gala performerilor”, un eveniment în cadrul căruia au fost premiați elevii care au obținut rezultate deosebite la olimpiadele școlare și profesorii coordonatori. Consiliul Județean Alba, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Alba, a recompensat rezultatele deosebite ale unităților școlare, elevilor și cadrelor didactice din învățământul preuniversitar în cadrul proiectului educațional „Școala de nota 10”.

Competiția s-a desfășurat pe secțiuni: unități școlare (preșcolar, primar, gimnazial și liceal), cadre didactice și elevi. Compe-

tiția dintre cele 168 unități școlare a fost câștigată de către Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” din Alba-Iulia, premiul obținut fiind de 20.000 lei, iar

la secțiunea cadre didactice din învățământul liceal pe podium s-au situat: profesor dr. Paraschiva Fărcaș — locul I, profesor Dorina Trifon — locul II și pro-

fesor Simina Dura — locul III.

Acest rezultat reprezintă o recunoaștere a implicării permanente a instituției noastre în activitățile și proiectele educa-

litate pentru care suntem recunoscuți la nivel local și național.

Nota 10 obținută de colegiul nostru este rodul unui management de calitate, al muncii în echipă, al dăruirii și perseverenței elevilor și dascălilor lor. Cei mai meritoși dintre ei au fost recompensați în cadrul „Galei performerilor 2012” cu sume de bani consistente. Elevii Călin Julan, Flavius Fundeanu, Mirela Stanca, Paula Comșa și Alexandra Oltean au fost premiați pentru obținerea locului I la etapa județeană și rezultatele deosebite la etapa națională a olimpiadelor în anul școlar 2011—2012. Alături de aceștia au fost premiate doamnele profesoare Stanca Mitrici, Lucia Lupu, Adela Iacob, Simina Dura și Paraschiva Fărcaș, cele care, prin muncă susținută și pasiune, au îndrumat elevii pe drumul cunoașterii, spre înalta performanță.

Daniela FILIMON

HOROSCOPI

BERBEC

Ești foarte preocupat de familie și de organizarea cât mai eficientă a activităților casnice. Deși nu-ți face mare plăcere, ai multe drumuri în oraș pentru rezolvarea unor probleme personale.

TAUR

Preocupările diverse te fac să ajungi în compania unor persoane interesante, care, s-ar putea să te influențeze pozitiv. Trăiești momente plăcute deși ești tot mai ocupat.

GEMENI

Foarte volubil, ești mereu pregătit pentru o glumă. Norocul îți surâde și primești vești favorabile legate de serviciu. Starea de spirit îți înlesnește unele întâlniri profitabile.

RAC

Provoci multe dezbateri legate de planurile tale de viitor. Ești foarte grijuliu cu cheltuielile pe care le faci. Vrei să ai resurse suficiente pentru a-ți atinge obiectivele.

LEU

Foarte inventiv, dovedești că știi să te adaptezi oricărei situații. Lucrezi mult și eficient și reușești să ai câștiguri suplimentare remarcabile.

FECIOARĂ

Manifești mult spirit speculativ și îți susții cu tărie ideile. Vrei să reușești în tot ceea ce îți propui chiar cu prețul unor sacrificii.

BALANȚĂ

Ambiția de care dai dovadă te face să obții rezultate deosebite. Participi la negocieri care se vor încheia cu succes. Dai dovadă de pragmatism în orice situație.

SCORPION

Reușești să îmbini utilul cu plăcutul în călătoriile pe care le întreprinzi. Cauți să rezolvi cât mai repede problemele de serviciu pentru a avea timp și de distracții.

SĂGETĂTOR

Orice inițiativă îți este acceptată de șefi. Se dovedește că ai mare putere de convingere și reușești să preiei proiecte de mare anvergură.

CAPRICORN

Cunoști persoane noi în desele ieșiri la care participi în ultima vreme. Ești tot mai atras de discuții filozofice, de parteneriate, de activități interesante.

VĂRSĂTOR

Agreeabil și inteligent, atragi atenția persoanelor din anturaj. Este o perioadă bună pentru activități intelectuale, începerea unor noi proiecte.

PEȘTI

Ești mai capricios în ultima vreme. Poate că activitatea febrilă din ultimul timp te-a făcut mai sensibil și te-a cam obsedit. Dar nu ai lucrat în zadar fiindcă rezultatele nu întârzie să apară.

STELUȚA*

GPS pentru pescari

Locurile cele mai bune de pescuit, cunoscute doar de pescari sunt ținute secret de aceștia, iar de multe ori marcare lor este practic imposibilă. Există însă o soluție: GPS-ul pentru pescari. Cei care își vor achiziționa modelele **Garmin GPSMAP 500 și GPSMAP 700** trebuie să dețină nu numai un automobil, ci și o barcă. „Barcagii vor avea la îndemână de acum cele mai noi dispozitive care să-i ducă cu cea mai mare precizie către locurile cu mult pește”, a precizat Bogdan Condurățeanu, director general în cadrul Sheba Distribution, importator al dispozitivelor Garmin pentru România. „Iar datorită funcției sonore Spread-Spectrum CHIRP, aceștia pot vedea mult mai în adâncime, având posibilitatea de separare precisă a țintei”. Cele opt modele ale gamei prezentate au ecrane tactile cu diagonale diferite de 5 și respectiv 7 inci, dispun de tehnologiile WiFi și Bluetooth integrate și compatibile cu Garmin

blueChart Mobile Application. Odată cu integrarea receiver-ului 10 Hz GPS/GLONASS de foarte mare sensibilitate, ambele game 500 și 700 își pot actualiza poziția și direcția cu o viteză de zece ori pe secundă, oferind o navigare precisă și mult mai fină pe ecran. Pentru un control

Era digitală

avansat, marinarii sau posesorii de ambarcațiuni pot adăuga în noua serie de plottere GPSMAP 700 un card micro-SD blueChart g2 Vision care oferă reprezentări cartografice detaliate. Cu ajutorul blueChart g2 Vision, aceștia pot utiliza și funcția Auto Guidance care sugerează cea mai bună cale de urmat pe apă. În plus, g2 Vision dispune de funcția de vizualizare deasupra apei MarinerEye sau funcția FishEye ce conferă

o perspectivă submarină, ambele funcții fiind reprezentate în format 3D cu o grafică de excepție.

Dispozitivele anunțate au integrate noua tehnologie sonară HD-ID, dar dispun și de funcția sonară Spread-Spectrum CHIRP. Când este folosit cu un convertor CHIRP compatibil, dispozitivele combo pot afișa imagini sonore extrem de clare și precise pentru a găsi un nou loc ascuns de pescuit sau locurile perfecte pentru scufundări. Cu ajutorul tehnologiei Garmin Spread-Spectrum, utilizatorii nu doar că vor vedea separarea țintelor și rezoluția extraordinară la adâncime, dar pot selecta și frecvența specifică pentru a găsi anumite specii de pești.

Noile dispozitive GPSMAP anunțate, vor fi disponibile în România încă din primele luni ale anului 2013. Modelul GPSMAP 527 va costa 799 Euro, iar GPSMAP 721 va putea fi achiziționat cu 1449 Euro.

Colonel
ing. Alexandru BRĂTEAN

MAXIMA EDIȚIEI

„Intr-o zi, dacă nu te confrunți cu nicio problemă, poți fi sigur că mergi într-o direcție greșită.”

SWAMI VIVEKANANDA

Principii științifice aplicabile în VIAȚA REALĂ

ALGORITMUL DE LA CUMPARĂTURI

Un bărbat plătește 100 de lei pentru un obiect de 50 de lei de care are nevoie.

O femeie plătește 50 de lei pentru un obiect de 100 de lei de care nu are nevoie.

ECUAȚII GENERALE

O femeie se preocupă de viitor... până când își găsește soțul.

Un bărbat nu se preocupă niciodată de viitor... până când întâlnește femeia.

Un câștigător este... un bărbat care câștigă mai mulți bani decât poate cheltui nevasta lui.

O câștigătoare este... femeia care găsește un astfel de bărbat.

Pentru a fi fericită cu un bărbat, trebuie să îl înțelegi mult și să îl iubești puțin.

Pentru a fi fericit cu o femeie, trebuie doar să o iubești și să nu dorești niciodată să o înțelegi.

PARADOXUL LONGEVITĂȚII

Bărbații căsătoriți trăiesc mai mult decât cei celibatari, dar sunt mult mai dispuși să moară.

DINAMICA SCHIMBĂRIILOR

O femeie se căsătorește cu un bărbat sperând că se va schimba, dar el nu o face.

Un bărbat se căsătorește cu o femeie sperând că nu se va schimba, dar ea o face.

Un bătrân are probleme cu auzul și se duce la doctor, care îi dă un aparat auditiv. Peste o lună se întoarce la cabinet pentru control.

— Aparatul își face treaba, auzul dumneavoastră este perfect. Cred că familia este foarte bucuroasă să puteți auzi din nou.

— A, nu le-am spus încă, doar stau și ascult. Mi-am schimbat testamentul de trei ori până acum.

Ea și el, în pat, lipiți unul de altul.

El: — La ce te gândești, iubito?

Ea șoptește tandru: — La același lucru ca și tine!

El: — Minunat. Atunci mie imi faci omleta cu șuncă și salata din ardei, roșii, gogoșari...

Soțul, întors acasă, simte mirosul din bucătărie.

— Iar tocană de pasăre?

— Dragule, tu nu știi ce vrei: luni îți place tocana, marți, miercuri, joi la fel — îți place și dintr-o dată, vineri nu-ți mai place...

Soția se pregătește să prăjească un ou ochi, când tocmai se întoarce soțul acasă și începe să țipe:

— Atenție!!! Atenție!!! Mai mult ulei!!! Avem nevoie de mai mult ulei!!! O să se ardă!!! Atenție!!! Întoarce-l, întoarce-l, întoarce-l!!! Hai!!! Atenție!!! Ai înnebunit? Uleiul o să se termine!!! O, doamne dumnezeule, sarea!!! Nu uita sarea!!!

Soția, deja enervată la culme de țipetele soțului, îl întreabă:

— De ce țipi așa? Crezi că nu sunt în stare să prăjesc un ou???

Bărbatul răspunde foarte calm:

— Asta ca să-ți faci o idee de cum mă simt eu când conduc mașina și tu stai lângă mine...

ORIZONT MILITAR

REDACTOR-ŞEF

Colonel
OVIDIU PURDEA-SOMEŞ
int. 0418
0264/590669

SECRETAR DE REDACŢIE

Locotenent-colonel
ADRIAN BOCHIŞ
int. 0366

SECRETARIAT TEHNIC DE REDACŢIE

Plutonier-adjutant
ŞTEFAN VIOREANU
(corespondență-expediție)
int. 0228

Maistru militar clasa a IV-a

RADU CIOLOCA
Sergent-major
OVIDIU SFIRIAC
(detasat)

ILEANA DUMA
(tehnoredactor)

EMIL MORITZ
(fotoreporter)
int. 0218

TIPOGRAFI

Plutonier-major
DOREL BADIU

Plutonier
DANIELA PROBOTIANU
VASILE VIŢCA
ŞTEFAN POP
int. 0385

RESPONSABIL DE NUMĂR

Sergent-major
OVIDIU SFIRIAC

ADRESA REDACŢIEI

U.M. 02565/V, Cluj-Napoca,
Piața Ștefan cel Mare nr. 1—3,
cod 400133

Tel. 0264/590563 int.
Fax. 0264/590557

e-mail: orizontmilitar@yahoo.com

ISSN 1842—3434

B. 0362 C. 135

Opiniile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea editorului sau a redacției. Manuscrisele nu se înapoiază.

ABONAMENTE

Cei care doresc să se aboneze la ziarul „ORIZONT MILITAR”, pentru anul 2013, o pot face în următoarele condiții: costul unui abonament pe 3 luni este de 6×70 bani = 4,20 lei; pe 6 luni este de 11×70 bani = 7,70 lei și pe un an este de 22×70 bani = 15,40 lei; suma va fi depusă în contul U.M. 02216: RO17TREZ 2165005XXX006877. Cod unic de înregistrare 15051428, Trezoreria Cluj-Napoca; cererile se trimit direct, pe adresa redacției — U.M. 02565/V. În adresa de comandă va fi specificat numărul de abonamente și se va anexa obligatoriu un document care să ateste virarea banilor în contul de mai sus (chitanța fiscală).

Ziarul se va distribui doar la structurile militare care înaintează cereri de abonamente.

Actualitatea militară internațională

Moartea unui general

Unul dintre cei mai celebri generali americani din toate timpurile, Norman Schwarzkopf Jr. a trecut în eternitate, în 27 decembrie 2012, după o viață bogată și condimentată din plin cu tot ceea ce și-ar putea dori un militar: o carieră fulminantă, succes pe câmpul de luptă, recunoștința patriei și o familie fericită și unită. S-a născut în 22 august 1934, în New Jersey, bunicii din partea tatălui — Herbert Norman Schwarzkopf fiind imigranți germani. Și tatăl a fost militar, acesta ajungând la gradul de general-maior în US Army. La vârsta de 12 ani

și-a însoțit tatăl, împreună cu toată familia, la post, în Iran. A absolvit Academia Militară West Point, în anul 1956, după ce în prealabil absolvise o instituție militară liceală, Colegiul Valley Forge. Și-a luat masteratul în inginerie mecanică, în anul 1964. Infanterist la origine, după un curs intensiv la Fort Benning a devenit parașutist, iar anul 1965 îl găsea consilier militar al primei divizii aerportate a Vietnamului de Sud. Între timp, mai îndeplinise o funcție importantă: între anii 1960—1961 a fost aghiotant al comandantului Brigăzii Berlin a armatei americane, în cea mai periculoasă perioadă, cea a începutului construirii Zidului Berlinului. În 1970, comandant de batalion fiind, cu gradul de locotenent-colonel, și-a riscat propria viață în Vietnam pentru a-și scoate soldații dintr-un câmp minat. Din acest moment a început să se teasă legenda acestui mare om de arme, ajuns general cu 4 stele în anul 1988 și comandant al US Central Command. Din această poziție avea să conducă trupele Coaliției Forțelor Internaționale împotriva forțelor irakiene care au invadat Kuweitul în 1990. Planul operațiunii „Desert Storm” (Furtună în desert), prin care forțele lui Saddam Hussein au fost înfrânte în doar câteva zile îi aparține aproape în totalitate. A devenit foarte vizibil în timpul campaniei, jurnaliștii, de la CNN supranumindu-l „Stormin’ Norman” (Furtunosul Norman) datorită temperamentului său impetuos, care a fost, de altfel, imaginea sa de marcă de-a lungul întregii cariere.

A luptat și a învins cancerul, în 1993, a refuzat să se implice în politică, dar i-a sprijinit întotdeauna pe cei în ale căror idei a crezut, și nu a ezitat să-i critice atunci când a fost cazul

— de exemplu, în perioada celui de-al doilea război din Golf. Acesta a fost generalul Norman Schwarzkopf, o personalitate uriașă a lumii cazon, un comandant iubit de soldații săi ca nimeni altul.

Viitorul Afganistanului se discută la Washington

Președintele afgan Hamid Karzai s-a aflat, în perioada 7—9 ianuarie, la Washington, unde a discutat cu președintele Barack Obama despre aspectele privitoare la stabilitatea țării după încheierea misiunii NATO, la sfârșitul lui 2014. Hamid Karzai a avut întrevederi și cu responsabili americani de rang înalt cu privire la cele mai prestante probleme ale țării, discuțiile avându-se pe situația de securitate, tranziția politică și economică în

Afganistan, sprijinirea și întărirea forțelor de securitate afgane, negocierile cu insurgenții talibani și un acord de securitate între Kabul și Washington. Autoritățile afgane susțin menținerea de forțe americane în țară pentru sprijinirea trupelor afgane, însă detalii importante cu privire la rolul și statutul acestor militari urmează încă să fie stabilite. Potrivit cotidianului Wall Street Journal, Departamentul Apărării al SUA prevede reducerea prezenței militare în Afganistan la maximum 9.000 de persoane după 2014. Efectivele NATO în Afganistan numără în prezent 100.000 de militari, dintre care două treimi sunt americani. Reducerea efectivelor militare occidentale ar fi urmată de intensificarea folosirii avioanelor fără pilot pentru menținerea sub control a situației de securitate.

La 31 decembrie 2012, secretarul general al NATO, Anders Fogh Rasmussen, a salutat decizia guvernului afgan de a-și asuma răspunderea asigurării securității pentru al patrulea grup de provincii, astfel încât, la începutul lui 2013, forțele de securitate afgane vor fi responsabile pentru securitatea a 87% din populație și a 23 din 34 de provincii.

Japonia se înarmează

Executivul nipon nu își mai ascunde îngrijorarea față de continuă creștere economică, dar mai ales militară a Chinei. Un oficial al ministerului apărării a declarat, la 9 ianuarie, că Japonia va cheltui pentru sectorul militar peste 2 miliarde de dolari în următoarele luni. Această sumă este adăugată la bugetul prevăzut pentru anul fiscal în curs — un buget în creș-

tere față de 2012 — și constituie un „pachet de stimulare”. Suma va fi folosită în special pentru achiziționarea unui sistem de rachete sol-aer PAC-3 și pentru modernizarea câtorva avioane de luptă F-15. Acest anunț a venit la mai puțin de 24 de ore după declarația primului ministru japonez, Shinzo Abe, conform căreia bugetul apărării va fi crescut pentru prima dată în ultimii 11 ani, în viitorul an fiscal, ce începe din luna aprilie. În ultimele luni, tensiunile între cele două mari puteri ale continentului asiatic au crescut datorită disputei teritoriale asupra unui grup de insule nelocuite din Marea Chinei de Est, dar starea de nervozitate de la Tokio este alimentată și de atitudinea belicoasă a Coreei de Nord. În ultima lună a anului trecut, armata nordcoreeană a lansat o rachetă în scopul plasării unui satelit pe orbită, dar oficialii niponi au declarat că de fapt operațiunea a fost destinată acoperirii unui test a unui nou tip de rachetă. În declarația sa, prim-ministrul japonez a adăugat că vor fi cumpărate trei elicoptere de patrulare de tipul SH-60K și un nou sistem de rachete balistice cu rază intermediară de acțiune, specificând totodată că cel puțin 70% din sumele alocate trebuie folosite, conform legii nipone, pentru achiziționarea de resurse de apărare de pe piața internă.

Franța—dezbateri privitoare la descurajarea nucleară

Centrul de Studii și Prospecțiuni Strategice de la Paris a dat publicității un raport ce pune în discuție un subiect considerat până nu demult tabu, și anume doctrina nucleară franceză. Raportul, intitulat „Apărarea fără cosmetizări — o platformă de propuneri pentru apărare și securitate națională”, pune sub semnul întrebării menținerea în stare operațională a grupării navale a portavionului Charles de Gaulle, element central al politicii de descurajare nucleară a Franței. Dezbaterile a provocat un adevărat scurt-circuit în ministerul francez al apărării, dar și la sediul președinției, unde presiunile pentru „a nu se schimba nimic” au fost formidabile, conform presei franceze. Criticii argumentează că descurajarea nucleară costă Franța mai mult de 3 miliarde de euro pe an, adică o treime din bugetul înzestrării armatei franceze, care este de aproximativ 10 miliarde de euro pe an. Așadar, în condițiile în care bugetul apărării se află pe o curbă descendentă, procentul alocat descurajării nucleare, în condițiile în care nu se schimbă nimic, va fi din ce în ce mai mare.

Locotenent-colonel
Adrian BOCHIŞ

„Golden Lions” — primele misiuni în Afganistan

După cum relatam în numărul trecut, în Afganistan a avut loc transferul de autoritate între unitățile Brigăzii 2 Vânători de Munte și cele ale Brigăzii 18 Infanterie. Un episod din activitățile pe care militarii arădeni le desfășoară în Afganistan a fost surprins în corespondența pe care am primit-o de la noul ofițer de relații publice din Zabul, căpitanul Adrian Jianu.

Începem misiunea alături de militarii comandați de sublocotenentul Marius Băncilă din Batalionul 1 Manevră (Task Force 191 „Golden Lions” din Arad). În Zabul a plouat neîn-

Ecusonul verde al celor de la Task Force 21 (Batalionul 21 Vânători de Munte „General Moციușchi” din Predeal) este înlocuit de ecusonul auriu al celor de la Task Force 191 „Golden

țat timp de douăsprezece ore.

Ne aflăm deja departe de baza de dislocare și suntem nevoiți să ne deplasăm pe o comunicație secundară. Riscul împotmolirii este foarte mare și este necesară o evaluare primară a situației. Sublocotenentul face un semn, dă o comandă, și se realizează o manevră de evitare: „Am optat pentru o comunicație paralelă, pentru a putea să ne continuăm misiunea. Cercetând cu atenție, infrastructura ne permite să continuăm”, ne explică comandantul de patrulă.

Misiunea continuă și reușim să revenim pe comunicația de bază. Apar indiciile unui loc suspect. Mobilizare generală și cercetare cu atenție. Din nou concentrare. Timpul parcă s-a oprit în loc. Pare că durează mult, mult prea mult. De fapt, fiecare minut în preajma elementelor suspecte se dilată asimptotic către veșnicie. Transpirația îi năpădește precum picăturile de ploaie. Nici nu ai putea face diferența și nici nu mai contează. Determinarea este atât de mare, încât nici nu-ți mai dai seama că ești ud până la piele. Se confirmă existența unui dispozitiv exploziv improvizat, iar profesionalismul militarilor a făcut ca acesta să fie identificat. Caporalul Flavius Dumbravă știe că astfel de momente cer răbdare și meticulozitate: „Nu are rost să ne grăbim. Astfel de situații sunt nenumerate. Am început să cunoaștem foarte bine zona în care acționăm și suntem permanent atenți la schimbările de mediu ce pot afecta modul de îndeplinire a misiunii”. După punerea în aplicare a procedurilor specifice, ne continuăm deplasarea.

Ajungem, în cele din urmă, la destinație: un sătuc parcă uitat de lume; interacționăm cu populația locală. Suntem acolo pentru ei și parcă ei ar ști mai bine decât noi lucrul ăsta. Se uită cu atenție la ecusoanele de pe umărul stâng și observă că sunt diferite față de cele anterioare.

Lions” (Batalionul 191 Infanterie „Colonel Radu Golescu” din Arad). Zâmbesc îngăduitor și li se citește în priviri bucuria că nu au fost uitați. Același ținută, același drapel tricolor, doar ecusonul diferit. Este greu să redai în cuvinte bucuria faptului că, deși suntem militari din alt batalion, populația ne percepe ca pe un simbol de continuitate și stabilitate. Sergentul Gheorghe Bota se asigură că dispozitivul de siguranță este instalat și transmite că totul este în regulă. „Orice apariție a noastră într-un loc izolat, ca acesta, poate fi periculoasă. De aceea, ne luăm măsurile suplimentare necesare”, îmi explică sergentul-major Marius Boancă. În ochii bătrânilor din sat se citește recunoștința, iar în cei ai copiilor — bucuria. S-au obișnuit deja cu militarii români prin preajmă. Jocurile copilărești sunt parcă mai exuberante și mai dezinvolve alături de militari. Se simt în siguranță. Un zâmbet, o strângere de mână și promisiunea fermă de a reveni.

Sublocotenentul dă ordinul de imbarcare și începem deplasarea. Oamenii îl urmează necondiționat. Nimic nu se petrece la întâmplare. Totul, sub comandă. Este atât de tânăr și mă gândeam ce mult înseamnă pentru un bărbat de vârsta lui asumarea acestei imense responsabilități: de a conduce o subunitate într-un teatru de operații. În Afganistan, de curajul comandantului de subunitate, de forța exemplului său personal, de rapiditatea cu care ia anumite decizii, depinde soarta oamenilor săi. Și, de cele mai multe ori, acesta dorește să rămână anonim. Un anonim care nu-și face altceva decât datoria.

Instructori pentru americani

Ușor de utilizat, pistolul-mitrălieră Kalașnikov și-a câștigat renumele de armă pu-

ternică și în mâinile insurgenților. Astfel că, partenerii americani au solicitat sprijin pentru cunoașterea și mărirea ei. Ideea a fost pusă în practică.

Căpitanul Marcel Pop le-a descris principiul de funcționare și caracteristicile tehnico-tactice. A urmat proba de montare-demontare, unde americanii au fost supervizați de plutonierul-adjutant Gheorghe Tudor și de maistrul militar Mihăiță Feraru, iar apoi „concursul” contra cronometru.

Nu au lipsit nici pozițiile de tragere, așa că, ședința de ITAI și-a atins scopul. „Este foarte ușor să lucrezi cu oameni motivați, care știu ce vor și care se implică foarte mult în procesul de instruire. Pentru ei este foarte important să înțeleagă viteza de reacție a insurgenților și modul în care aceștia reușesc să producă victime în rândul forțelor de coaliție cu aceste arme”, ne-a explicat căpitanul Pop.

La sfârșitul ședinței, militarii americani au mulțumit colegilor români pentru ajutor.

„Daruri” de Crăciun

Sărbătorile i-au găsit pe militarii arădeni în toila misiunilor, angrenați în menținerea climatului de securitate în provincia Zabul.

În timp ce colegii lui sărbătoreau, caporalul Ciprian Moțica se afla în misiune de patrulare pe autostrada A1. Se aude un mesaj prin stație. „Ssst, e important!”. După ascultarea mesajului, comandantul de patrulă strigă: „Caporal Moțica, felicitări! Ai o fetiță!”. Un „Uraaa!!!” din partea colegilor a acoperit zgomotul motorului tehnicii blindate și a desfăcut zăgazul lacrimilor de bucurie din ochii lui Ciprian. Cât ar fi vrut să fie de tare, nu s-a putut abține. Era a doua zi de Crăciun.

Caporalul Adrian Biriș era la parcul cu tehnică militară. Colegul său, plutonierul Paul Curt, l-a anunțat că îl caută coman-

Fetița și soția caporalului Moțica

dantului de companie. Imediat, era la raport: „Domnule căpitan, m-am prezentat la ordin...”. Copleșit de emoție, acesta îi transmite: „Felicitări, ai o fetiță!”.

În același timp, abia întors din misiune, sergentul-major Cristi Văduva executa analiza după misiune cu subordonații săi. Bunul său prieten, plutonierul-major Dan Budău, ar fi vrut să-l

întrerupa. „Lasă-mă, că n-am chef de vorbă. Așteptam vești de acasă și tocmai acum nu merge net-ul...”. Peste câteva clipe, fața lui Cristi s-a luminat și ochii i s-au umplut de lacrimi. „Ai un băiețel! Felicitări, tătucule!”. Lacrimi, râsete, manifestări zgomotoase, îmbrățișări... și ciclul s-a reluat. Într-un cuvânt, bucurie. Era a treia zi de Crăciun.

Anul Nou la Zabul

Militarii din Grupul Românesc de Comandă Zabul și Task Force „Golden Lions” au intrat în noul an 2013, la datorie. Totuși, au reușit să redea puțin din atmosfera tradițională românească. Caporalul Alin Roman a sărbătorit Anul Nou și Crăciunul în misiune: „Aici suntem 24 de ore din 24, 7 zile din 7. Nu pot spune că mi-aș fi dorit altceva”. Caporalul Vasile Mariș este și el onorat: „Voi avea ce povesti prietenilor și, cândva, nepoților”. Pentru plutonierul

Ștefan Paulic, Anul Nou i-a adus un cadou: „A fost o zi memorabilă, am serbat ziua de naștere și Anul Nou în misiune”.

În baza Apache, un grup ad-hoc de colindători — maiorul Gelu Brașoveanu, căpitanul Iulian Martiniță, plutonierul-adjutant Tudor Gheorghe, caporalul Daniel Savu și caporalul Iulian Aiordăchioaie — a organizat, pe lângă tradiționalele colinde, și un plugușor amuzant, adresat colegilor.

În baza Mescall, un moment unic a fost avansarea a trei ofițeri la gradul de căpitan. Pe 1 ianuarie, comandantul Grupului Românesc de Comandă Zabul, colonelul Grigore Pășcuță, a citit ordinul de avansare al căpitanilor George Olteanu, Teodora Tesaru și Ion Pană. Comandantul batalionului, locotenent-colonelul Iulian Daniliuc, i-a felicitat, subliniind importanța momentului într-un teatru de operații.

Pentru preotul Gabriel Mateș, totul a avut semnificație: „Sărbătoarea Nașterii Domnului am primit-o cu bucurie și lacrimi. Emoțiile sunt mari, departe de casă. Aici ne simțim mult mai aproape de Dumnezeu și de Biserica. Dumnezeu să binecuvânteze militarii din țară și din afara granițelor!”.